

Według skarżącej różnica pomiędzy kwotami, które państwo greckie musi zapłacić OA/OAS, tak jak zostało to w przybliżeniu określone w decyzji Komisji 2003/372/EC⁽¹⁾ oraz odszkodowaniem zasądzonym na rzecz OA/OAS w orzeczeniu z dnia 20 grudnia 2006 r. stanowi korzyść przyznaną przedsiębiorstwu w rozumieniu przepisów dotyczących pomocy państwa. Według skarżącej odpowiedzialność za przyznanie takiej korzyści należy przypisać państwu greckiemu, ponieważ sąd arbitrażowy działał jako organ państwa.

Na poparcie pierwszego zarzutu skarżąca podnosi, że Komisja była zobowiązana starannie i bezstronnie zbadać skargę do niej złożoną w celu wydania decyzji stwierdzającej, że środki państwowe nie stanowiły pomocy w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE, albo że należało je uznać za pomoc w rozumieniu wspomnianego postanowienia, która jednak była zgodna ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 87 ust. 2 i 3 WE, albo wszcząć postępowanie na podstawie art. 88 ust. 2 WE.

Skarżąca podnosi dalej, że siedem miesięcy, jakie upłynęły od złożenia przez nią skargi do Komisji a wezwaniem do działania stanowiły nadmiernie długi okres, a brak działania ze strony Komisji podczas tego okresu stanowi zaniechanie działania w rozumieniu art. 232 WE.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2003/372/WE z dnia 11 grudnia 2002 r. w sprawie pomocy przyznanej przez Grecję na rzecz Olympic Airways (notyfikowanej jako dokument nr C(2002) 4831) (Dz.U., L 132, str.1).

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 20 września 2007 r. w sprawie F-111/06
Giannopoulos przeciwko Radzie, wniesione w dniu
30 listopada 2007 r. przez Nikosa Giannopoulou**

(Sprawa T-436/07 P)

(2008/C 22/94)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Nikos Giannopoulos (Wezembeek-Oppem, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz)

Dруга strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne;
- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd do spraw Służby Publicznej w dniu 20 września 2007 r. w sprawie F-111/06;

- uwzględnienie żądań przedstawionych przez stronę skarżącą w pierwszej instancji w przedmiocie stwierdzenia nieważności i odszkodowania;
- obciążenie strony pozwanej w pierwszej instancji wszystkimi kosztami związanymi ze skargą o stwierdzenie nieważności oraz z odwołaniem.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swojego odwołania wnoszący odwołanie podnosi zarzuty dotyczące braków w uzasadnieniu oraz oczywistych błędów w ocenie w odpowiedzi udzielonej przez Sąd na podniesiony przez niego w ramach postępowania w pierwszej instancji pierwszy zarzut dotyczący naruszenia art. 31 ust. 2 regulaminu pracowniczego.

**Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2007 r. — Huta Buczek
przeciwko Komisji**

(Sprawa T-440/07)

(2008/C 22/95)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Huta Buczek sp. z o.o. (Sosnowiec, Polska) (Przedstawiciel: D. Szlachetko-Reiter, radca prawny)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1, art. 3 ust. 1 i art. 3 ust. 3 decyzji Komisji z dnia 23 października 2007 r. w sprawie pomocy Państwa nr C 2 3/2006 (ex NN 35/2006) udzielonej przez Polskę na rzecz producenta stali Grupy Technologie Buczek;
- tytułem żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności art. 1, art. 3 ust. 1 i art. 3 ust. 3, decyzji Komisji z dnia 23 października 2007 r. w sprawie pomocy Państwa nr C 23/2006 (ex NN 35/2006) udzielonej przez Polskę na rzecz producenta stali Grupy Technologie Buczek, w części w jakiej Komisja nakazuje uzyskanie zwrotu od spółki Huta Buczek sp. z o.o.;
- stwierdzenie nieważności art. 4 i art. 5, decyzji Komisji z dnia 23 października 2007 r. w sprawie pomocy Państwa nr C 23/2006 (ex NN 35/2006) udzielonej przez Polskę na rzecz producenta stali Grupy Technologie Buczek, w części w jakiej Komisja dotyczą one uzyskania zwrotu od Huty Buczek sp. z o.o.;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.